

Szakmai életút

indíttatás

Szakmai életutam legfőbb jellemzője, hogy mindvégig hivatásként éltem meg pályám kihívásait, sikereit éppúgy, mint nehézségeit. Egyetemi felvételem óta eltelt 2 évtizedes pályám mérföldkövei meghatározzák szakmai elveimen és elvárásaimon túl az egész életfilozófiámat.

Az óvodapedagógusi pályát meggyőződésből választottam, szerettem a kisebb gyerekekkel lenni, mindig élmény volt számomra, amikor a környezetemben lévő lurkók arcára mosolyt tudtam varázsolni. Őszintén megvallva a főiskolai évek kötöttsége, a módszerek és irányzatok közötti tévelygés, a didaktikai eszmefuttatások hallgatójaként néha nehezen tudtam elképzelni, hogyan fog mindez valóban kacagássá válni az óvodai csoportom foglalkozásain. Mielőtt ezt megtapasztalhattam volna, saját két virgonc gyermekem érkezése megtanított mindarra, ami a pályám iránti elköteleződésben oly meghatározó: a gyermek belső motivációjára, az ösztönös világfelfedezésre való újbóli rácsodálkozásra.

nehézségek, amit megoldottam

Első óvodai tapasztalataim során nehézségekbe ütközött a szülőkkal való kommunikáció, ha én, mint külső szem mást láttam gyermeke fejlődésével kapcsolatban, más erősségeit véltem felfedezni, mint amit ők vártak tőlük. Sokat segítettek akkori kollégáim és vezetőm, még végül én magam is ráéreztem, hogyan fogadtatható el a szülővel a kívülről látott gyermekkép.

első tapasztalatok

Meghatározó volt pályám fejlődésében, amikor 2008-ban a Montessori óvodába kerültem. A Montessori pedagógia megválaszolta mindazokat a kérdéseket, amit az addigi pályámon kérdésként megfogalmazódott bennem. A gyermekek egyéni fejlődésének ilyen szintű támogatása, a minél korábbi és minél gazdagabb ingergazdag környezet biztosítása, amit nem ilyen tudatosan ugyan, de saját gyermekeimnél próbáltam megvalósítani, újabb lendületet adott pályámon. Szívesen olvastam utána a lehetséges módszereknek, újabb és újabb ötletekkel tettük még változatosabbá akkori kollégáimmal a gyermekek napközbeni elfoglaltságát. A mai napig hálával és szeretettel gondolok vissza arra a közegre, ahol mindezen ötleteinket, elgondolásainkat gyakorlattá tehattünk. Saját fejlesztésű játékaikat, játékaik tárházát a mai napig, legnagyobb örömünkre, szívesen használják a fiatalabb kollégák is.

mérföldkövek

Pályám újabb mérföldkövének tekintem, hogy 2012-ben az évközben megüresedett óvodavezetői pozíció betöltésére ösztönöztek saját kollégáim, a pályázatomat sikeresen elfogadták. Így 2012 óta óvodavezetőként vagyok jelen az óvodai életben.

A megtiszteltetésen túl addigi szakmai múltam elismeréseként éltem meg az új helyzetet, bár nehéz idők következtek annak összehangolásával, hogyan építhető be a mindennapi óvodai tevékenységbe a vezetői munka maximálisan

körültekintő, minden részletre kiterjedő ellátása. A feladatkörök összehangolása egy jó két éves összehangolás eredményeként, különböző kompromisszumok megkötése által mára már jól működő gyakorlattá vált. A mai napig tudatos tervezést igényel, hogy tudjam tartani a foglalkozásokon való részvételt, az óvodai életben történő aktív közreműködést, miközben egyre dúsabb óvodavezetői teendőimet is ellátom.

jelenlegi élethelyzet

Ma különösen nagy kihívás előtt állnak az óvodák tapasztalatom szerint. A gyerekek egyre különbözőbb kulturális háttérrel, egyre eltérőbb képességstruktúrával érkeznek az intézményekbe, miközben egyre nagyobb elvárásokat támaszt mind a szülő, mind az iskola. Azt, amit pályám elején meg kellett tanulnom, ami számomra igazi kihívás volt, a szülő-pedagógus kommunikáció minél hatékonyabb megvalósulása, most napról napra újra kell tanulnom. Újabb és újabb kihívásokkal szembesülünk, miközben az évek alatt már büszkén konstatáltam, hogy erre az igen nehéz szakmai kérdésre érvényes válaszokat alkottam. Az újabb és újabb gyerek- és szülőcsoportok folyamatosan ráébresztenek, a pedagógus tevékenysége, a szakma hivatásként való űzése állandó tanulást kíván. Vezetőként is hasznosnak tartom, és főleg a szülő-óvoda kommunikáció hatékonyabbá tétele érdekében óvodánk pedagógusai rendszeresen vesznek részt kommunikációs tréningeken, és a múlt évben sikerrel valósítottunk meg egy olyan képzési napot, ahova szülőket is meghívtunk. Persze tisztában vagyunk azzal, hogy nem azok a leginkább problémás szülők, akik egy-egy ilyen közös gondolkodó alkalomra eljönnek, mindenesetre jó látni, hogy csak ez az egy nap elindított egy folyamatot családok életében, a szülői közösségi csoportok konstruktív szerveződésében. Terveink szerint idén tovább folytatjuk ezt a jó gyakorlatot, még több szülő bevonásával és még komplexebb tréningnapok beiktatásával. Mindemellet kollégáink és jómagam is havonta egy alkalommal egy pszichológus segítségével szupervíziós alkalmakat tartunk, hogy a napi szinten felmerülő problémákat minél inkább orvosolni tudjuk.

jó gyakorlatok

egyéni fejlődés

Különösen fontosnak tartom a szakmai munkán túl az egyéni feltöltődést, így a lehetőségeinkhez mérten az egyéni feltöltődésnek, a szakmai munkából történő kilépést lehetővé tevő kulturális programokkal saját közösségünk folyamatos ápolására is gondot fordítunk. Természetesen vannak olyanok, akiknek erre nincs igénye, illetve nem a munkatársi közegben kívánják megvalósítani, ez mindenkinek egyéni döntése. Ezt az elején letisztáztuk, és ebből nem is szokott gond lenni.

(...)

célok, tervek